

Toldsteder. Den højtærede Minister angiver, at der vil blive ca. 18,000 Forretninger at kontrolere. Om Tallet er rigtigt, ved man sikkert ikke, der er al Sandsynlighed for, at det vil blive mere, og der er vist ingen Tvivl om, at selve Kontrollen vil blive meget vanskelig. Naar man saa tager Hensyn til de mange Steder, der skulle kontrolleres, kan man forstaa, at det bliver en ret dyr Historie. Ministeren foreslaar da ogsaa, at der i denne Anledning skal ansættes en Del ny Embedsmænd, og i Motiverne, tror jeg, det er anslaaet til ca. 40,000 Kr. aarlig. Men Udgifterne ved Loven ville ikke indskrænke sig hertil — det er for øvrigt tvivlsomt, om disse 40,000 Kr. ville slaa til til Kontrollen —, thi jeg har ved Samtale med Vinhandlere faaet meddelt, at det for dem vil være ganske og aldeles nødvendigt at ansætte flere Folk for at udføre det Regnskab og det Arbejde, der vil være forbundet med Forslaget. En Indehaver af en middelstor Forretning har meddelt mig, at det alene for hans Forretnings Vedkommende vil komme til at dreje sig om 2—3 Mand mere end dem, han nu beskæftiger. De skulle udelukkende beskæftiges med at føre Regnskab og sætte Stempler paa Flaskerne. Udvalget har ogsaa modtaget mange Andragender fra interesserede, og de gaa alle imod det foreliggende Forslag. Det siges i disse Andragender, at det vil være vanskeligt eller umuligt at gennemføre. Men foruden det store Apparat, som her skal sættes i Scene, foruden de mange Vanskeligheder, det vil afstedkomme, bør hertil føjes, hvad der ogsaa er blevet nævnt af dem, der ere Modstandere af dette Forslag, dels i Andragender til Udvalget og Rigsdagen og dels paa Møder, nemlig det Angiveri, der her sættes i System, og de umaadelig store Mulkter, de paagældende kunne idømmes for Forseelser mod denne Lov.

Nu vil jeg til alt, hvad der kan siges om Kontrolbestemmelserne, om Mulkterne i det foreliggende Lovforslag, udtale, at man kunde jo maaske tænke sig en Sag af saa stor Betydning, af saa stor samfundsmæssig Værdi, at man vilde gaa til saa strenge Bestemmelser, til et saa strengt Tilsyn, saa store Bøder, som her foreslaas, men hermed er jo ikke afgjort, at man ogsaa vil gaa med til saa rigoristiske Bestemmelser for at skaffe de 4 Mill. Kr., som der her er Tale om. Og vi Socialdemokrater i Udvalget have da

ment, at den højtærede Minister kunde skaffe sig disse 4 Mill. Kr. baade paa en bedre, mere retfærdig og billigere Maade. I den Dagsorden, vi have stillet, nævne vi bl. a. Arveafgiften, vi nævne den forventede Nedgang i Militærudgifterne, naar det militære Spørgsmaal bliver løst, vi nævne en Formueskat med stigende Skala og en almindelig Grundværdistigningsskat. Og hvad vi her have nævnt, er jo endda under den Forudsætning, at de Ændringsforslag, som vore Partifæller i Toldudvalget havde stillet til Toldloven, blev gennemførte; de krævede jo nemlig et langt større Beløb til Kompensation end det, der i dette Øjeblik er Tale om, hvor samtlige Socialdemokratiets Ændringer ere blevne sablede ned ved 2den Behandling af Toldloven. Praktisk set foreligger der altsaa i dette Øjeblik kun Spørgsmaalet om at kompensere de 4 Mill. Kr. paa anden Maade, hvis man ikke vedtager det foreliggende Forslag. Ja, der er vel dem, der kunne mene, at saa meget kunne vi vel i hvert Fald vente i Nedgang i Militærudgifterne, naar den Sag en Gang skal løses, og at den højtærede Minister saa kunde klare sig saa godt som muligt, til den Sag kommer for i Rigsdagen og bliver afgjort forventelig om ikke saa lang Tid. Men disse 4 Mill. Kr. kunde jo ogsaa skaffes paa anden Maade og paa en Maade, hvorved man gjorde den Lov om Formueskatten, som vi fik i 1903, mere retfærdig, end den er i Øjeblikket.

Da Lovforslaget om Indførelse af en Formueskat var for her i Rigsdagen i Samlingen 1903, stillede Socialdemokratiet nogle Ændringer til dette Lovforslag, gaaende ud paa, i Stedet for, saaledes som Lovforslaget var, og saaledes som Loven endelig blev, at indføre lige stor Skat paa smaa og store Formuer, at indføre en Rateskat med stigende Skala. Den nuværende Formueskat, som er 0,6 pro mille, indbringer Statskassen godt 2½ Mill. Kr. Det er efter Socialdemokratiets Mening, efter min Mening en meget uretfærdig Skat, netop fordi den ikke har en stigende Skala, netop fordi den rammer de smaa Formuer lige saa haardt som de store. En Mand, der har en Formue paa 1,000 Kr., maa, for saa vidt han betaler Indkomstskat af disse 1,000 Kr., betale lige saa meget som den Mand, der har en Formue paa en halv eller en hel Million. Det er meget uretfærdigt og saa meget mere uretfærdigt, som de, der have disse smaa Formuer, i Regelen have haft mere